

BIJLAGE I

Rapport van de deputaten voor correspondentie met de buitenlandse kerken, benoemd door de Synode Homewood-Carman, 1958.

Bovengenoemde deputaten geven U hierbij hun rapport inzake de correspondentie met de buitenlandse kerken, die genoemd zijn in art. 95 van de Acta van de Synode-Homewood, 1958.

Deze kerken zijn: "Die Vrye Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika", "The Free Reformed Churches in Australia", "De Gereformeerde Kerken in Nederland" en "De Gereformeerde Kerk in Monte Alegre" in Brazilië.

Inzake Die Vrye Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika moge het volgende onder Uw aandacht worden gebracht.

In het midden van het jaar 1960 ontvingen deputaten een schrijven van een negentiental broeders uit Pretoria, d.d. 28 October 1959. Deze broeders deelden mede dat ze geen deel meer uitmaakten van de kerkelijke gemeenschap in Pretoria, aangezien daar voor hen geen plaats meer was tengevolge van het feit, dat ze daar verhinderd werden de Here te dienen naar Zijn Woord. In dat schrijven richtten zij zich tot alle kerken welke tot op die datum toe (28-10-'59) nog in correspondentie stonden met Die Vrye Gereformeerde kerke in Suid-Afrika en spraken zij het vertrouwen uit dat zij die door de kerken geroepen zijn op te treden als deputaten voor correspondentie zich zullen zetten tot een grondige herorientatie inzake de verhouding tot de Zuid-Afrikaanse Gereformeerden.

Dit schrijven ging vergezeld van een brochure, getiteld "Wee de gerusten in Sion", geschreven door een der broeders, waarmee echter de andere broeders hun instemming betuigden. In deze brochure wordt een uitvoerig overzicht gegeven van het ontstaan en de geschiedenis der kerken in Zuid-Afrika. Met name wordt gewezen op de zonden die bedreven zouden zijn door Die Vrye Kerk van Pretoria en aangewezen wordt dat die zonden zouden hebben bestaan in hiërarchie, het spelen met de tucht en het opbreken van de weg der reformatie. Het is deze door de broeders geconstateerde deformatie in de kerk te Pretoria die oorzaak was dat vele broeders meenden zich van de gemeenschap in Pretoria af te moeten scheiden.

Verschillende bladzijden van deze brochure zijn gewijd aan de vraag hoe de Gereformeerde kerk in Zuid-Afrika is te zien. Genoemde broeders zijn van oordeel dat het grote bezwaar tegen deze kerk is dat ze nog steeds correspondentie onderhoudt met de Synodale kerken in Nederland. Dit moet volgens hen ook niet te zwaar aangerekend worden omdat de Gereformeerde kerken in S.A. niet één zijn met de Synodale kerken in leer en kerkregering. Zo is er in die Gereformeerde kerken geen binding aan de leer der veronderstelde wedergeboorte, is er geen instemming betuigd met Synodale besluiten der kerken in Nederland en is ook het kerkrecht neergelegd in de Dordtse kerkorde nimmer voor een synodocratisch stelsel ingeruild. De correspondentie met de Synodale kerken in Nederland is dan ook een inconsequentie bij de Gereformeerde kerken in Zuid-Afrika. Dat er die correspondentie vandaag nog is, zou voor een deel te wijten zijn aan het optreden van Die Vrye Geref. Kerke in S.A.

De schrijver en ondertekenaars van deze brochure zijn dan ook van mening dat het er met Die Vrye Kerke in Suid-Afrika heel wat slechter voorstaat dan met de Geref. Kerken aldaar. Bij de eersten is de hiërarchie

binnengehaald en wordt gespeeld met de tucht, terwijl het van de Dopperkerken nog bewezen moet worden dat ze valse kerken zijn.

In ongeveer dezelfde tijd ontvingen Uw deputaten nog twee andere stukken die betrekking hebben op de kerkelijke moeilijkheden ontstaan in Die Vrye Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika.

Het eerste stuk, d.d. December 1959, was ondertekend door een viertal belijdende leden die zich evenals zoveel anderen onttrokken hadden aan Die Vrye Kerk van Pretoria, omdat ze deze kerk niet meer als Gereformeerd konden beschouwen. Genoemde personen zetten uiteen waarom zij zich niet als zovelen haastig hadden aangesloten bij de Gereformeerde kerken in Suid-Afrika. Zijn meenden dat ze zich niet bij genoemde kerken aan konden sluiten omdat deze kerken nog altijd in correspondentie staan met de gebonden kerken in Nederland.

Het tweede stuk dat het eerste vergezelde, mede gedagtekend December 1959, was ondertekend door twee van de belijdende leden die ook het eerste schrijven hadden ondertekend. Dat tweede stuk was een reactie op bovengenoemde brochure "Wee de gerusten in Sion". Genoemde personen zijn van oordeel dat in de brochure een oneerlijke voorlichting wordt gegeven inzake de gebeurtenissen in de eerste jaren van het bestaan van Die Vrye Geref. kerke in Suid-Afrika. In het bijzonder richt zich hun critiek tegen de tekening die deze brochure geeft van de situatie in de Geref. kerken in S.A. Zij spreken als hun oordeel uit dat wel in Die Vrye Geref. kerk schandelijke tuchttoefeningen hebben plaats gehad, maar dat het met de tucht in de Gereformeerde kerken aldaar ook lang niet in orde was. Verschillende fouten in laatstgenoemde kerken worden aangegeven terwijl tenslotte twee belijdende leden, zulks in tegenstelling met de reeds genoemde negentien broeders, als hun mening te kennen geven dat deze kerken hebben gekozen tegen de Vrymaking. Deze twee stukken worden deputaten ter informatie toegezonden.

Andere stukken inzake de moeilijkheden in Die Vrye Geref. kerke in S.A. zijn vanuit die kerken door Uw deputaten niet ontvangen, ook niet van die Vrye Geref. Kerke in Pretoria.

Tenslotte ontvingen deputaten nog een brief van de kerk te Neerlandia, d.d. 10 October 1960, inzake bovengenoemde moeilijkheden. Deze kerk, die dezelfde stukken had ontvangen als de deputaten, concludeerde op grond van deze stukken, dat

1. er een scheur is gekomen in de kerken in Zuid-Afrika;
2. er uit het een en ander is op te merken dat de zenders van genoemde stukken van de buitenlandse kerken een beoordeling verwachten van de in geding zijnde kwesties, een beoordeling die gevolgen heeft ten aanzien van de banden die er zijn met de broederschap in Zuid-Afrika;
3. vanwege de onduidelijkheid en onvolledigheid van gegevens een oordeelvorming niet mogelijk is.

Deze kerk was mede van gevoelen dat de zaken die vanuit Zuid-Afrika aan kerkeraden en deputaten zijn voorgelegd raken de regels van correspondentie zoals die door de Synode Homewood-Carman, 1958 zijn vastgesteld (cf. Acta art. 56). Volgens haar raken ze zeker de regel "het op elkaar acht geven dat niet worde afgeweken van de Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkregering en de tucht". (Acta, art. 56, sub 5).

Deze kerk overwoog voorts dat in art. 95 van de Acta van de Synode Homewood-Carman, 1958 (sub 8) deputaten de opdracht hebben gekregen om de correspondentie met de buitenlandse kerken te voeren overeenkomstig de daarvoor door deze Synode vastgestelde regels. Zij sprak dan ook als haar mening uit dat deputaten inzake de moeilijkheden in Die Vrye Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika de taak hebben toe te zien dat deze kerken niet afwijken van de Gereformeerde basis. Vermoedelijk was de bedoeling van deze kerk dat deputaten nadere inlichtingen zouden inwinnen inzake de in geding zijnde kwesties bij de kerken in S.A., daarover een ernstige studie zouden maken en in voorkomende gevallen de kerken hier behulpzaam zouden kunnen zijn.

Deze kerk vroeg namelijk tenslotte deputaten nadere inlichtingen ter verduidelijking van de ontvangen stukken, alsmede advies hoe ze als kerk het best had te handelen. Zij meende dat dit verzoek enigszins was in de geest van het in artikel 95 (sub 9) van de Acta van de Synode Homewood-Carman, 1958, bepaalde, dat de deputaten tot taak hebben om "van tijd tot tijd bijzonderheden uit de door hen van zusterkerken ontvangen correspondentie te publiceren".

Naar aanleiding van bovengenoemde brieven, die allen betrekking hebben op de situatie in Die Vrye Gereformeerde kerke in Suid-Afrika delen deputaten uw vergadering mee dat zij,

1. geen nadere inlichtingen hebben gevraagd in Zuid-Afrika inzake de in geding zijnde kwesties, noch bij De Vrye Gereformeerde Kerke aldaar noch bij die afgescheiden broeders;
2. geen gehoor hebben gegeven aan het schrijven van de kerk te Neerlandia waarin het gevoelen werd uitgesproken dat deputaten de taak zouden hebben dat ze acht hebben te geven dat buitenlandse kerken niet afwijken van de Gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkregering en de tucht;
3. niet voldaan hebben aan de verwachting, uitgesproken in het eerst ontvangen schrijven dat ze zich zouden inzetten tot een grondige herorientatie inzake de verhouding tot de Zuid-Afrikaanse Gereformeerden;
4. geen bijzonderheden uit bovengenoemde stukken uit Zuid-Afrika hebben gepubliceerd.

Deputaten zijn namelijk van oordeel, dat hun door de Synode Homewood-Carman, 1958, niet is opgedragen acht te geven dat de corresponderende kerken in het buitenland niet afwijken van de Gereformeerde belijdenis en dat daarom ook niet van hen gevraagd kan worden dat ze nadere inlichtingen inwinnen over allerlei mogelijke verwickelingen in die kerken, nog minder dat ze intensieve studie daarvan te maken hebben, of ook bezwaarde broeders in die kerken advies hebben te geven.

Deputaten stemmen toe dat genoemde Synode hen heeft opgedragen de correspondentie te voeren overeenkomstig de daarvoor door deze Synode in haar acta, art. 56, vastgestelde regels, maar ze achten de conclusie van de kerk van Neerlandia op grond van dit artikel toch niet juist. Deputaten overwogen namelijk, dat niet gezegd kan worden dat zij elkan- ders deputaten op de meerdere vergaderingen als adviseurs ontvangen (cf. Acta art. 56, sub 2), en dat zij te beschikken hebben over het aanvaarden van elkan- ders attestaties (cf. Acta, art. 56, sub 2), weshalve ook niet gezegd kan worden dat zij het toezicht hebben uit te oefenen als genoemd in art. 56, sub 5.

Deputaten hebben van dit hun gevoelen mededeling gedaan aan de kerk van Neerlandia en dienovereenkomstig deze kerk geadviseerd zich tot Die Vrye Gereformeerde kerk van Pretoria te richten om inlichtingen.

Dat deputaten uit bovengenoemde correspondentie uit Zuid-Afrika niets hebben gepubliceerd is te danken aan de overweging dat het niet goed was de vuile was uit buitenlandse kerken hier buiten te hangen.

Intussen zijn deputaten het met de kerk van Neerlandia eens, dat inzake de moeilijkheden in Die Vrye Gereformeerde kerke in S.A. inderdaad artikel 56 der Acta van de Synode Homewood-Carman (sub 5) in geding is. Ze zijn dan ook van mening dat niet zij, maar Uw vergadering zich nader op bovengenoemde moeilijkheden hebben te beraden en dienaangaande een beslissing hebben te nemen. Waar echter uw deputaten ook tobben met de moeilijkheid dat de gegevens onduidelijk en onvolledig zijn, hebben zij niet een verantwoord advies op Uw tafel durven leggen.

Op één ding moge U nog gewezen worden. Er blijkt verschil van mening in de kerken te zijn over de vraag wat krachtens art. 95 van de Acta der Synode Homewood-Carman, 1958 de taak van deputaten is in voorkomende gevallen. Deputaten willen daarom Uw vergadering voorstellen de nieuw te benoemen deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken een welomschreven instructie te geven.

Inzake de Free Reformed Churches in Australia is het volgende op te merken.

Deputaten ontvingen een brief van de deputaten voor buitenlandse correspondentie aldaar, onder dagtekening 1 December 1961, waarin werd medegedeeld, dat de Generale Synode der Free Reformed Churches of Australia bijeen hoopte te komen op Maandag 8 Januari 1962 om 8 uur in Albany. Beloofd werd een voorlopig agendum van deze te houden vergadering toe te zenden, welk agendum door Uw deputaten echter niet werd ontvangen.

Een tweede brief werd van deze deputaten uit Australia ontvangen onder dagtekening 26 September 1962, zulks in antwoord op een schrijven van ons, waarin mededeling werd gedaan dat de a.s. Synode in Hamilton bijeen hoopte te komen. In deze brief werd ons bericht dat de Synode van de Free Reformed Churches in Australia, 1962, in haar zitting van 11 Januari besloten heeft haar deputaten voor correspondentie met de buitenlandse kerken op te dragen:

1. de correspondentie met de zusterkerken in Nederland, Canada, Zuid-Afrika en te Monte Alegre te voeren overeenkomstig de op de Synode 1959 (Acta art. 48, sub 1—2) vastgestelde regelen;
2. er bij de zusterkerken in Nederland, Canada en Zuid-Afrika op aan te dringen dat dezen de correspondentie ook volgens bovengenoemde regels zullen voeren.

Deze deputaten verzoeken Uw deputaten van deze zaken kennis te willen nemen en aan de komende vergadering van onze Synode voor te leggen. Uw deputaten hebben echter geen Acta van de Synode 1959 in Australia ontvangen en zijn dus ook niet bij machte Uw vergadering over de regelen voor correspondentie, op die Synode aanvaard, te informeren. In dit verband wijzen deputaten uw vergadering op wat ze hebben mede te delen inzake de Gereformeerde kerken in Nederland.

Belangende de Gereformeerde Kerken in Nederland moge het volgende onder Uw aandacht worden gebracht.

Deputaten ontvingen van de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland, Bunschoten-Spakenburg, 1958, een afschrift van de artikelen 99 en 100 van de Acta van deze vergadering, welke artikelen betrekking hebben op de correspondentie met de buitenlandse kerken.

Uit deze artikelen blijkt dat deze Synode zich nader heeft bezonnen op de zaak der correspondentie, mede naar aanleiding van de door haar ontvangen besluiten met toelichting van de Synode Homewood-Carman, 1958. Het resultaat van deze bezinning is geweest, dat de Gereformeerde kerken besloten hebben om, met terzijdestelling van de door de Generale Synode van Kampen, 1951, gemaakte bepalingen, aan de corresponderende zusterkerken in Australia, Canada en Zuid-Afrika te verzoeken, de correspondentie voortaan te doen omvatten:

- a. het op elkaar acht geven dat niet worde afgeweken van de gereformeerde belijdenis in de leer, de dienst, de kerkregering en de tucht;
- b. het toezenden van elkander van de agenda en de besluiten (acta) der meeste vergaderingen en het ontvangen op die vergaderingen van elkanders eventuele afgevaardigden als adviseurs;
- c. het informeren van elkander inzake eventuele wijzigingen of aanvullingen van belijdenis, kerkorde en liturgische formulieren, terwijl de corresponderende kerken zich verplichten over het aanvaardbaar achten daarvan zich nadrukkelijk uit te spreken;
- d. het aanvaarden van elkanders attestaties en het toelaten van elkanders dienaren des Woords tot de bediening des Woords en der sacramenten;
- e. het doen van verantwoording aan elkander terzake van correspondentie met derden.

Uit bovenstaande is duidelijk, dat Uw vergadering groepen zal zijn een besluit te nemen inzake het door de Generale Synode, Bunschoten-Spakenburg, 1958, voorgestelde inzake de regelen voor correspondentie. Deputaten wijzen U er op, dat al de bepalingen van de Synode Homewood, 1958 inzake deze materie, terug te vinden zijn in de bepalingen van deze Synode van de Gereformeerde kerken in Nederland. Laatstgenoemde Synode heeft alleen:

- a. weggelaten het woordje "voorlopig" in de bepaling inzake het toezenden aan elkander van de agenda der meeste vergaderingen.
- b. een uitbreiding gegeven aan het artikel inzake het informeren van elkander inzake eventuele wijzigingen of aanvullingen van de papieren der kerk, waar ze het woord "tucht" heeft vervangen door "liturgische formulieren";
- c. een uitbreiding heeft gegeven aan hetzelfde artikel als genoemd onder b. door te bepalen, "terwijl de corresponderende kerken zich verplichten over het aanvaardbaar achten daarvan zich nadrukkelijk uit te spreken".

Deputaten menen dat de wijzigingen voorgesteld door de Synode Bunschoten-Spakenburg, 1958 geen ernstige bezwaren kunnen ontmoeten. Om de zaak van de correspondentie met de buitenlandse kerken nu eindelijk tot een definitief einde te brengen, stellen deputaten uw vergadering voor in te gaan op het verzoek van de kerken in Nederland de correspondentie

naar de door haar genoemde regels te voeren, dienovereenkomstig een besluit te nemen en van dat besluit kennis te geven aan de kerken genoemd in art. 95 van de Acta der Synode Homewood-Carman, 1958.

Tenslotte willen de deputaten uw vergadering nog op het volgende opmerkzaam maken.

1. De Gereformeerde kerk in Brazilië heeft niets van zich laten horen en ook niet gereageerd op het laatste schrijven van Uw deputaten waarin medegedeeld werd dat de a.s. Synode in Hamilton bijeen hoopte te komen.
2. Die Vrye kerke van Zuid-Afrika hebben niets van zich laten horen en ook niet gereageerd op het laatste schrijven van Uw deputaten waarin medegedeeld werd dat de a.s. Synode in Hamilton bijeen hoopte te komen.
3. De Gereformeerde kerken in Nederland hebben via haar deputaten niets van zich laten horen en ook niet gereageerd op het laatste schrijven van Uw deputaten waarin werd medegedeeld dat de a.s. Synode in Hamilton bijeen hoopte te komen.
4. De Free Reformed Churches of Australia hebben wel van zich laten horen en ook gereageerd op het laatste schrijven van Uw deputaten waarin werd medegedeeld dat de a.s. Synode in Hamilton bijeen hoopte te komen en waarin zij kennis konden nemen van het voorlopig agendum van deze Synode. Zij spraken de beste wensen voor Uw vergadering uit.
5. De Free Reformed Churches of Australia deden ons niet toekomen de besluiten van hun Synode 1959, noch ook het voorlopig agendum van die Synode.

Deputaten menen daarom aan Uw vergadering voor te moeten stellen dat er een dringend beroep op de corresponderende buitenlandse kerken worde gedaan om zich te houden aan de regelen van correspondentie, zoals die door haar zijn aanvaard.

Samenvattende stellen dus de Deputaten voor:

De Generale Synode besluite:

1. deputaten voor de correspondentie met de buitenlandse kerken te benoemen, die een welomschreven opdracht ontvangen.
2. voortaan de correspondentie te voeren overeenkomstig de regels vastgesteld door de Synode van de Gereformeerde kerken, Bunschoten-Spakenburg, 1958.
3. er bij de corresponderende kerken op aan te dringen zich te houden aan de regelen der correspondentie door haar aanvaard.